

til alle forhaandenværende Forhold vil kunne forsvare at bevilge det. — Det Vædringsforslag, der er stillet af den ærede Ordfører for Finantsudvalget og sammes Formand, er jeg allerede ved det af mig tidligere Anførte kommet til at berøre; jeg betragter det ikke som noget Realitetsforslag, det er, saavidt jeg kan skjønne, hvad jeg ogsaa har antydet, kun et Vøfteringspørgsmaal. I den Henseende skal jeg imidlertid erklære mig enig med Forslagsstillerne, at der ikke bør gives Ordningen af Mellemværendet med Island et saadant Udseende, at Afgifter skulde kunne fordres af Regjeringens Skibe, hvad enten de komme derop i Orlogstjeneste eller i Posttjeneste. En anden Sag er det, om Island med Billighed vil kunne gjøre Fordring paa, at private Værer, som man andetskeds forlanger Told af, skulle, naar de forsendes med Postdampskibet, komme til at svare Afgift til Islands særlige Intrader. Jeg vilde finde dette aldeles i sin Orden. Jeg ynder dog ikke ganske den Maade, hvorpaa Vædringsforslaget er affattet. Jeg skal imidlertid ikke gjøre nogen Indvending imod, at det vedtages idag, idet jeg forbeholder mig nærmere at conferere med Udvalget om, paa hvilken Maade den Tante, som deri er udtrykt, bedst vil kunne finde sit Udtryk ved Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Møllen : Som henhørende til det Mindretal, der har meent, at Regjeringens Forlangende burde skee Fyldest i dette Punkt, maa jeg tillade mig at sige nogle faa Ord, skjønt det Væsentligste af, hvad jeg vilde udtale, allerede er anført af de ærede Medlemmer for Holbøel Amts 4de Valgkreds (Krabbe) og Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg har i Almindelighed ikke nogen sær Tilbøielighed til at holde paa de større Fordringer, der stilles; naar jeg kan indsee, at Hovedformaalet nogenlunde kan fyldestgøres trods en Nedsættelse af de stillede Fordringer, findes jeg sjeldent mellem dem, der gaae ind paa de høiere Fordringer. Hvis den foreslaede Sag var en ganske almindelig, som dreiede sig om et Anliggende af det Slags, hvorefter vi have saa mange, og den var en Gjenstand af ikke

meget fremragende Bigtighed, vilde jeg ganske vist ikke idag befinde mig som Støtte for den større Fordring, der stilles af Regjeringen, men jeg troer, at det her dreier sig om noget Større og Bigtigere end at bevilge 50,000 Rd. til dette eller hiint Foretagende. Jeg antager, at den Tilfredshed, Bevillingen vil vække paa Den, vil være saa stor, og at den Misnøie, det vil fremkalde, hvis et mindre Bidrag ydes, vil være saa betydelig, at jeg for mit Vedkommende hverken vil betragte det som tilkraadeligt eller skøgt at gaae ind paa det Forslag, der er stillet af det ærede Fleertal. At forsøge ad Beregningernes Veie at komme til afgjørende Bished om, hvor stort Bidraget skal være, vil, som allerede bemærket, være forgæves; der lader sig ikke anstille nogen saadan bestemt Beregning, der lader sig kun anføre Kjendsgjerninger som Støtte for den Mening, at det Bidrag, der er forlangt, vel fortjener at ydes. Der er af det ærede Medlem af Mindretallet, der først havde Ordet (Krabbe), anført adskillige saadanne Kjendsgjerninger, men jeg troer ogsaa, at dette andetskeds finder Medhold. Jeg skal tillade mig at citere blot et Par Ord af Motiverne, Spalte 1251, hvor det hedder, at den kongelige Commisarius ved Althinget, Stiftamtmand Finsen, troer at burde udtale, „at Rigsdagen ved den endelige Dpgjørelse af det tidligere finantsielle Mellemværende mellem Statskassen og Island vil vise den Høimodighed imod dette, som altid kommer sig den Stærkere ligeoverfor den Svagere og Trængende, og foretrække at lade Island, naar det nu skal begynde sin egen Huusholdning, blive udstyret hertil saaledes, at det ikke behøver at begynde med Underbalance.“ Det er ganske vist en Nødvendighed, naar Landet skal kunne bære sig selv, at det maa gaae ind i den nye Tilstand paa en saadan Maade, at det ikke skal begynde med en Underbalance. Dersom de Herrer kjendte eller havde seet den Nød, som aldeles uforudsete og endogsaa ikke store Naturbegivenheder kunne foraarsage i dette Land, vilde det sikkert gjøre Dem tilbøielige til at bevilge det, man her forlanger. Der er, som allerede udtalt, adskillige Foranstaltninger, der vel fortjene at fremmes af alle Kræfter, men som